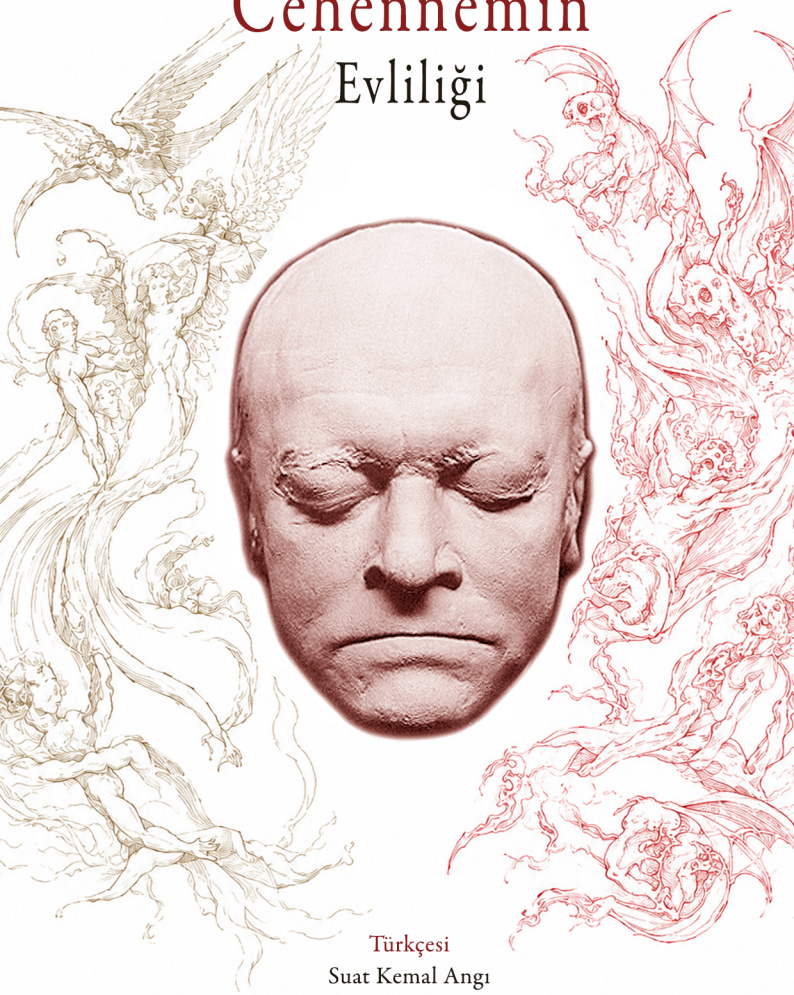
WILLIAM BLAKE

Cennet ve Cehennemin Evliliği

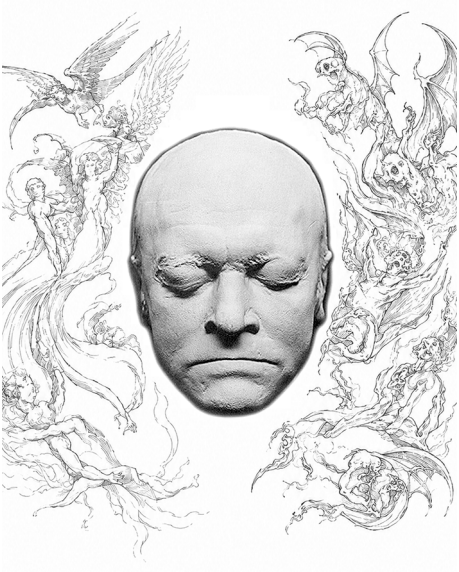
Türkçesi
Suat Kemal Angı

AÇIK OKUMA

AÇIK
OKUMA

WILLIAM BLAKE (1757 – 1827) İngiliz edebiyatı ve sanat tarihinin en sıra dışı, vizyoner ve asi dehalarından biridir. 28 Kasım 1757'de Londra'da doğdu. Küçük yaşlardan itibaren yaşadığı mistik deneyimler, hayatı boyunca hem şiirlerinin hem de resimlerinin ana kaynaklarından biri oldu. Döneminin kalıplarına sığmayan Blake, çok yönlü bir sanatçıydı. Geçimini gravürcü olarak kazandı. Catherine Blake'le birlikte geliştirdiği "kabartma aşındırma" (*relief etching*) tekniğiyle, şiirlerini ve el boyaması çizimlerini aynı sayfada buluşturan benzersiz kitaplar üretti. Aydınlanma düşüncesinin katı akılcılığına, Sanayi Devrimi'nin insanı ve toplumu dönüştüren koşullarına ve kurumsal dinlerin baskıcı ahlak anlayışına şiddetle karşı çıktı. Onun için hakikate ulaşmanın yolu özgür hayal gücü ve sezgiydi. 1790–1793 yılları arasında üzerinde çalıştığı ve başyapıtlarından biri kabul edilen *Cennet ve Cehennemin Evliliği*, Blake'in bu asi felsefesini en açık biçimde ortaya koyduğu eseridir. Sanatçı bu kitabında dinin, ahlakın ve toplumsal dogmaların yarattığı sahte zıtlıkları yıkar; arzuyu ve enerjiyi yüceltirken "algı kapılarını" temizler. Yaşadığı dönemde sıra dışı düşünceleri nedeniyle dışlanan ve yaşamının son yıllarında maddi sıkıntılar çeken Blake, ölümünden uzun yıllar sonra modern sanatın ve karşı kültür hareketlerinin önemli esin kaynaklarından biri haline geldi. 12 Ağustos 1827'de Londra'da hayata gözlerini yumdu. Ardında zihnin sınırlarını zorlayan devasa bir mitoloji ve ölümsüz bir sanatsal miras bıraktı.

SUAT KEMAL ANGI [28 Aralık 1966] ODTÜ Metalürji ve Malzeme Mühendisliği bölümünü bitirdi. Aynı üniversitede uzun süre araştırma görevlisi olarak çalıştı. Ankara'da yaşamakta, çevirmenlik ve editörlük yapmaktadır.

© William Blake • Cennet ve Cehennemin Evliliği
Kitabın özgün adı: *The Marriage of Heaven and Hell, 1790*
© Türkçesi: Suat Kemal Angı
https://suatkemal.work/

(2. baskı: Eylül 2003, Altıkırkbeş Yayınevi.)

Kapak Görseli: William Blake'in ölüm maskı
Kapak ve Sayfa Tasarımı: Suat Kemal Angı

(2026)

ISBN: 978-625-90775-5-0

Bu kitabın yayın hakları yazarın kendisine aittir. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında hiçbir yolla izinsiz çoğaltılamaz.

Sevgili/sevdalı okura...

William Blake

Cennet ve Cehennemin Evliliği

Türkçesi: Suat Kemal Angı

AÇIK OKUMA

İÇİNDEKİLER

Cennet ve Cehennemin Evliliği *9*

The Marriage of Heaven and Hell
Plates 1-27 ..... *41*

[Levha 1]

CENNET VE CEHENNEMİN EVLİLİĞİ

KANIT

Rintrah kükrer ve savurur ateşlerini kasvetli havada,
Sürüklenir aç bulutlar derinlerde.

Uysaldı eskiden ve tehlikeli bir patikada
Devam etti yürümeye adil insan
Ölüm vadisi boyunca.
Güller ekilir dikenlerin büyüdüğü yere,
Ve kıraç fundalıkta
Vızıldar bal arıları.

Sonra o tehlikeli yol açıldı,
Ve bir ırmak, bir pınar
Her uçurum ve her mezarda,
Ve ağarmış kemiklerin üstünde
Kızıl balçık belirdi.

Ta ki kötü adam terk edene rahat patikaları,
Tehlikeli yollarda yürümek için ve adil insanı
Sürmek için çorak diyarlara.

Sinsice ilerliyor şimdi yılan
Uysal bir tevazuyla.
Ve aslanların dolaştığı vahşi doğada
Öfkeden kuduruyor adil insan.

Rintrah kükrer ve savurur ateşlerini kasvetli havada,
Sürüklenir aç bulutlar derinlerde.

Yeni bir cennet başlıyor ve otuz üç yıl geçmişken ortaya çıkalı, Sonsuz Cehennem tekrar canlanıyor. İşte bakın! Swedenborg mezarın başında oturan Melektir; yapıtları katlanmış keten giysilerdir. Şimdi Edom'un egemen olma ve Adem'in Cennete geri dönme zamanıdır. Yeşaya'nın XXXIV ve XXXV. bölümlerine bakınız:

Karşıtlıklar olmadan ilerleme olmaz. Çekim ve İtim, Akıl ve Enerji, Aşk ve Nefret, İnsan varoluşu için gereklidir.

Bu karşıtlıklardan, dindarların İyi ve Kötü dediği ortaya çıkar. İyi edilgendir, Akla boyun eğer. Kötü etkindir, Enerjiden doğar.

İyi, Cennettir. Kötü, Cehennemdir.

İBLİSİN SESİ

Kutsal kitapların ya da kutsal yasaların hepsi, şu Yanılgıların nedenleri olmuşlardır:

1. İnsanın iki gerçek varoluş ilkesi, yani bir Bedeni, bir Ruhu vardır.
2. Kötü denen Enerji yalnızca Bedenden kaynaklanır ve İyi denen Akıl sadece Ruhtan kaynaklanır.
3. Tanrı, Enerjilerinin peşinden giden İnsana Sonsuza dek eziyet edecektir.

Oysa Doğrular bunların Karşıtlarıdır:

1. Ruhundan ayrı Bedeni yoktur İnsanın, çünkü Beden denen, Ruhun bir parçasıdır ve Ruhun bu çağdaki başlıca giriş kapılarıyla, beş Duyuyla algılanır.
2. Enerji tek yaşamdır ve Bedenden kaynaklanır; Akıl ise, Enerjiyi sınırlayan ya da onu dıştan kuşatandır.
3. Enerji Sonsuz Hazdır.

Arzuyu dizginleyenler, kendi arzuları dizginlenebilecek denli zayıf olduğu için böyle yapar; ve dizginleyen, ya da Akıl, arzunun yerini zorla ele geçirir ve gönülsüz olanları yönetir.

Ve dizginlendiğinde giderek edilginleşir, sonunda arzunun sadece gölgesi haline gelir.

Bunun tarihi Yitik Cennet'te anlatılır ve Yönetici ya da Akıl, Mesih olarak adlandırılır.

Ve ilk Başmeleğe, ya da göksel ordunun komutasını elinde tutana İblis veya Şeytan denir, çocuklarına da Günah ve Ölüm adı verilir.

Oysa Eyüp'ün kitabında, Milton'ın Mesih'ine Şeytan denmektedir.

Çünkü bu tarih her iki tarafça benimsenmiştir.

Arzu, gerçekten kovulmuş gibi göründü Akla, ama İblislerin anlatımında kovulan Mesih'ti ve Uçurum'dan çaldıklarıyla bir cennet yarattı.

Bu durum İncil'de de gösterilir; orada Mesih, üzerinde Aklın Fikirler inşa edebileceği Teselli Edici'yi ya da Arzu'yu göndermesi için Baba'ya yalvarır; Kutsal Kitap'taki Yehova ise, alev alev yanan ateşin içinde ikamet edenden başkası değildir.

Şunu bilin ki İsa, ölümünden sonra Yehova oldu.

Ama Milton'da Baba Kaderdir, Oğul beş duyunun Oranı ve Kutsal-ruh da Boşluktur!

Not: Milton'ın Melekleri ve Tanrı'yı prangalar içinde, İblisleri ve Cehennemi ise özgürce yazmasının nedeni, onun gerçek bir Şair olması ve farkında olmasa da İblis'in tarafında yer almasıdır.

ANILASI BİR DÜŞ

Cehennem ateşleri arasında, Deha'nın Meleklere işkence ve delilik gibi görünen zevkleriyle kendimden geçmiş yürürken, onların bazı Mesellerini derledim; bana öyle geliyordu ki, kullandığı deyişlerin bir ulusun karakterini yansıtması gibi, Cehennem Meselleri de Cehenneme ait bilgeliğin doğasını, yapıların ya da giysilerin betimlenmesinden çok daha iyi gösterecekti.

Eve geldiğimde, dimdik bir yamacın var olan dünyaya somurtarak baktığı yerde, beş duyunun uçurumunda, kayalığın üzerinde kara bulutlara sarınmış halde süzülen kudretli bir İblis gördüm; aşındırıcı alevlerle, şimdi insanların zihinleriyle kavradığı ve yeryüzünde okuduğu şu cümleyi yazdı:

> Havayı yarıp geçen her kuşun, beş duyunuzca hapsedilmiş
> Engin bir haz dünyası olduğundan emin misiniz?

CEHENNEM MESELLERİ

Ekim zamanı öğren, hasat vakti öğret, kışın keyfini çıkar.
Arabanı ve sabanını ölülerin kemikleri üzerinde sür.
Aşırılığın yolu bilgeliğin sarayına varır.
Sağgörü, Yeteneksizliğin kur yaptığı zengin, çirkin bir kız kurusudur.
Arzulayan ama eylemeyen, veba yayar.
Kesilmiş solucan sabanı affeder.
Suyu seveni ırmağa daldır.
Budala ile bilgenin gördüğü ağaç aynı değildir.
Yüzü ışık saçmayan asla bir yıldız olamaz.
Sonsuzluk, zamanın ürettiklerine âşıktır.
Meşgul arının kedere vakti yoktur.
Budalalığın saatleri saatle ölçülür, bilgeliğin saatlerini hiçbir saat ölçemez.
Tüm sağlıklı besinler ağ ya da kapan olmadan yakalanır.
Kıtlık yılında sayıyı, ağırlığı ve ölçüyü kaydet.
Kendi kanatlarıyla uçan hiçbir kuş fazla yükseğe çıkmaz.
Ölü bir beden uğradığı haksızlıkların öcünü alamaz.
En yüce edim, kendinden önce başkasını düşünmektir.
Budala kişi budalalığında diretseydi, bilge olurdu.
Budalalık hilekârlığın maskesidir.
Utanç Gururun maskesidir.

Hapishaneler Yasanın taşlarıyla inşa edilir, Kerhaneler Dinin tuğlalarıyla.
Tavuskuşunun kibri Tanrı'nın görkemidir.
Keçinin şehveti Tanrı'nın cömertliğidir.
Aslanın gazabı Tanrı'nın bilgeliğidir.
Kadının çıplaklığı Tanrı'nın yapıtıdır.
Kederin aşırısı güler. Sevincin aşırısı ağlar.
Aslanların kükremesi, kurtların uluması, fırtınalı denizin öfkeyle kabarması ve yok edici kılıç, insan gözünün göremeyeceği sonsuzun parçalarıdır.
Tilki kapanı suçlar, kendini değil.
Zevk döller. Keder doğurtur.
Erkek aslan kürkü giysin, kadın koyun postu.
Kuşa bir yuva, örümceğe bir ağ, insana dostluk.
Sırıtkan bencil budala ile somurtkan huysuz budala, her ikisi de bilge sanılsın ki sopa olabilsinler.
Şimdi kanıtlanan eskiden sadece hayal edilirdi.
Sıçan, fare, tilki ve tavşan kökleri gözler; aslan, kaplan, at ve fil meyveleri gözler.
Sarnıç birikir, pınar taşar.
Bir düşünce ummanı doldurur.
Düşünceni söylemeye daima hazır ol, alçak kişi senden sakınacaktır.
İnanılası her şey, hakikatin imgesidir.
Kartal asla, kargadan öğrenmeye boyun eğdiği zamanki kadar vakit kaybetmemiştir.

Tilki kendi geçimini sağlar, Tanrı ise aslanınkini.
Sabahları düşün. Öğlen vakti eyle. Akşam ye. Gece uyu.
Kendisini kandırmana göz yuman, seni tanıyordur.
Pulluğun sözcükleri izlemesi gibi, Tanrı da duaları ödüllendirir.
Öfkenin kaplanları, eğitimin atlarından daha bilgedir.
Durgun sudan zehir bekle.
Neyin fazlasıyla yeterli olduğunu bilmedikçe, neyin yeterli olduğunu asla bilemezsin.
Budalanın sitemini dinle! Bu krallara yaraşır bir unvandır!
Ateşin gözleri, havanın burun delikleri, suyun ağzı, toprağın sakalı.
Cesareti az olan, şeytanlıkta ustadır.
Ne elma ağacı kayın ağacına nasıl büyüyeceğini sorar, ne de aslan merak eder, at nasıl avlanır.
Müteşekkir alıcı bereketli hasat kaldırır.
Başkaları budala olmasaydı, biz budala olurduk.
Tatlı hazzın ruhu asla kirletilemez.
Bir Kartal gördüğünde, Dehanın bir parçasını görürsün; kaldır kafanı!
Nasıl ki tırtıl yumurtalarını bırakmak için en güzel yaprakları seçerse, rahip de lanetini en tatlı zevklerin üzerine bırakır.
Küçük bir çiçek yaratmak çağlara mal olur.
Bağlayanları lanetle. Gevşetenleri kutsa.
En iyi şarap en eskisidir, en iyi su en tazesidir.
Dualar toprağı sürmez! Şükürler ekin biçmez!
Sevinç gülmez! Keder ağlamaz!

Baş Yüce, kalp Merhamet, cinsel organlar Güzellik, eller ve ayaklar Orantı.

Kuş için hava, balık için deniz neyse, aşağılık kişi için de hor görme odur.

Karga her şeyin siyah olmasını diledi, baykuş ise beyaz.

Coşkunluk güzelliktir.

Öğüt vereni tilki olsaydı, aslan kurnaz olurdu.

Gelişme düz yollar yaratır, oysa Dehanın yolları, Gelişmenin uğramadığı dolambaçlı yollardır.

Doyurulmamış arzuları emzireceğine, bebeği daha beşikteyken öldür.

İnsanın olmadığı yerde doğa çoraktır.

Hakikat asla, anlaşılsın ama inanılmasın diye anlatılamaz.

Yeterince! ya da Çok fazla.

Antikçağ'ın Şairleri algılanabilir tüm nesneleri Tanrılarla ya da Dehalarla canlandırdılar; bunu yaparken onlara ormanların, ırmakların, dağların, göllerin, kentlerin, ulusların ve gelişmiş sayısız duyularıyla algılayabildikleri şeylerin adını verdiler ve onları bu varlıkların özellikleriyle donattılar.

Ve özellikle, her kentin ve ülkenin dehasını, kendi zihinsel tanrısının altına yerleştirerek incelediler.

Ta ki bazılarının bu durumdan yararlanıp zihinsel tanrıları gerçeğe dönüştürmeye ya da nesnelerinden soyutlamaya çalışarak halkı köleleştirdiği bir sistem oluşuncaya; işte böyle başladı Rahiplik.

Şiirsel masallardan tapınma biçimleri seçerek.

Ve nihayet, Tanrıların bu tür şeyler emrettiğini bildirdiler.

Böylece insanlar, Bütün Tanrısal Varlıkların insanın gönlünde barındığını unuttular.

ANILASI BİR DÜŞ

Peygamber Yeşaya ve Peygamber Hezekiel benimle yemek yediler ve ben de onlara, Tanrı'nın kendileriyle konuştuğunu nasıl böyle kesin ve pervasızca iddia edebildiklerini sordum; o anda yanlış anlaşılabileceklerini ve bir dayatmaya yol açabileceklerini hiç düşünüp düşünmediklerini de.

Yeşaya yanıtladı: "Sınırlı, duyusal bir algıyla ne gördüm ne işittim Tanrı'yı; ama duyularım her şeyde sonsuzu keşfetti ve o zaman, haklı öfkenin sesinin Tanrı'nın sesi olduğuna inandığım için, ki hâlâ kuşku duymuyorum bundan, sonuçlarına aldırmadan yazdım."

Ardından sordum: "Bir şeyin öyle olduğuna duyulan sarsılmaz inanç, o şeyi öyle yapar mı?"

Yanıtladı: "Tüm şairler bunun böyle olduğuna inanır ve hayal gücünün egemen olduğu çağlarda bu sarsılmaz inanç dağları yerinden oynatırdı; ancak çoğu kişi bir şeye sarsılmaz bir inançla bağlanamaz."

Sonra Hezekiel şöyle dedi: "Doğu felsefesi insan algısının temel ilkelerini öğretti: Bazı uluslar köken konusunda bir ilkeye, bazılarıysa başka bir ilkeye inanıyordu; biz İsrailliler, (sizin şimdi adlandırdığınız şekliyle) Şiirsel Dehanın temel ilke, diğerlerininse sadece birer türev olduğunu öğrettik ki, diğer ülkelerin Rahiplerini ve Filozoflarını hor görmemizin ve tüm Tanrıların bizim Tanrımızdan kaynaklandığının ve Şiirsel Dehanın kolları olduklarının er ya da geç kanıtlanacağına dair kehanetimizin nedeni buydu. Büyük şairimiz Kral Davut'un tutkuyla arzulayıp dokunaklı bir şekilde yakarması bundandır; o, düşmanlarını bu sayede yendi ve krallıkları yönetti. Ve biz Tanrımızı

öyle çok sevdik ki, çevremizdeki diğer ulusların tüm tanrılarını onun adıyla lanetledik ve isyankâr olduklarını iddia ettik. Bu düşünceler yüzünden halk, tüm ulusların er ya da geç Yahudilerin uyruğu haline geleceğini düşünmeye başladı."

"Bu kehanet de," dedi, "tüm sarsılmaz inançlar gibi gerçekleşmiştir, zira tüm uluslar Yahudi yasalarına inanmakta ve Yahudilerin tanrısına tapmaktadır; bundan daha büyük bir boyun eğiş olabilir mi?"

Bu sözleri hayretler içinde dinledim ve şimdi ben de kendi kanaatimi itiraf etmeliyim. Yemekten sonra Yeşaya'ya, kayıp yapıtlarını dünyaya lütfedip edemeyeceğini sordum; eşit değerdeki hiçbir şeyin kaybolmadığını söyledi. Hezekiel de kendi yapıtları için aynı şeyi söyledi.

Bu kez Yeşaya'ya, onu üç yıl boyunca çıplak ve yalınayak dolaştıran şeyin ne olduğunu sordum. "Dostumuz Yunanlı Diogenes'i dolaştıranla aynı şey," diye yanıtladı.

Sonra Hezekiel'e, neden hayvan dışkısı yediğini ve neden çok uzun süre sağ ve sol böğrü üstüne yattığını sordum. "Diğer insanları sonsuzluk algısına yükseltme arzusu," diye yanıt verdi. "Kuzey Amerika kabilelerinin uyguladığı bir pratiktir bu ve sırf anın rahatlığı ve zevki uğruna dehasına ve vicdanına direnen kişi, dürüst sayılır mı?"

Cehennemde duyduğuma göre, dünyanın altı bin yılın sonunda alevler içinde yanıp kül olacağını söyleyen antik gelenek doğrudur.

Çünkü yalazlı kılıcıyla hayat ağacının başında nöbet tutan Kerubi'ye artık muhafızlığını bırakması emredilmiştir ki bunu yaptığında, şu an sonlu ve çürümüş görünen yaratılış tümüyle tükenecek, sonsuz ve kutsal olarak yeniden ortaya çıkacaktır.

Bu, daha fazla tensel zevkle gerçekleşecektir.

Ama öncelikle, insanın ruhundan ayrı bir bedene sahip olduğu inancı silinmelidir; ki ben bunu Cehenneme özgü bir yöntemle, Cehennemde sağlıklı ve şifalı olan, görünürdeki yüzeyleri eriten ve gizlenmiş sonsuzu gözler önüne seren aşındırıcılarla, levhalar üzerine basarak yapacağım.

Algının kapıları temizlenirse, her şey insana olduğu gibi, sonsuz görünecektir.

Çünkü insan kendisini, her şeyi daracık çatlaklarından gördüğü mağarasına kapatmıştır.

[Levha 15]

ANILASI BİR DÜŞ

Cehennemde bir Basımevindeydim ve bilginin kuşaktan kuşağa aktarıldığı yöntemi gördüm.

Birinci odada, mağaranın ağzındaki molozları temizleyen bir Ejderha-Adam vardı; içeride ise çok sayıda ejderha mağarayı oyuyordu.

İkinci odada, kayaya ve mağaranın etrafına dolanmış bir Engerek vardı ve diğerleri de mağarayı altın, gümüş ve değerli taşlarla süslüyordu.

Üçüncü odadaki, kanatları ve tüyleri hava olan bir kartaldı; mağaranın içini sonsuz kılıyordu. Etrafta bir dolu Kartala benzeyen adam vardı ve uçsuz bucaksız sarp kayalar üzerine saraylar inşa ediyorlardı.

Dördüncü odada, madenleri eriterek canlı sıvılara dönüştüren, yalazlı ateşlerden Aslanlar öfkeyle dolaşıyordu.

Beşinci odadakiler, metalleri enginliğe döken İsimsiz biçimlerdi.

Bunlar, altıncı odayı dolduran İnsanlarca alınıp kitap biçimine sokuluyor ve kütüphanelere diziliyordu.

Bu dünyayı duyusal varoluş biçimine kavuşturan ve artık onun içinde zincire vurulmuşçasına yaşayan Devler, gerçekte dünyadaki dirimin nedenleri ve tüm canlılığın kaynaklarıdır. Oysa zincirler, enerjiye karşı direnme gücü taşıyan zayıf ve uysal zihinlerin kurnazlığıdır ki, meselin de söylediği gibi, cesareti az olan şeytanlıkta ustadır.

Bu yüzden varlığın bir kısmı Doğurgan, diğer kısmıysa Tüketendir. Tüketen için üreten zincire vurulmuş gibidir, oysa böyle değildir; o sadece varoluştan paylar alır ve bunu bütün sanır.

Eğer ki Tüketen, deniz misali, hazlarının fazlasını kabul etmezse, Doğurgan Doğurganlıktan kesilecektir.

Bazıları şöyle diyecektir: "Tek Doğurgan Tanrı değil midir?" Yanıtlayayım: "Tanrı sadece Eyler ve Vardır, var olan varlıklarda ya da İnsanlarda."

Bu iki insan sınıfı daima bulunur yeryüzünde ve düşman olmalıdırlar birbirlerine; her kim ki onları uzlaştırmaya çalışır, varoluşu yok etmeyi istemektedir.

Din, bu ikisini uzlaştırma çabasıdır.

Not: İsa Mesih onları birleştirmek değil, koyunlar ve keçiler Meselinde olduğu gibi, ayırmak istedi ve şöyle dedi: "Barış değil, kılıç getirmeye geldim."

Mesih ya da Şeytan'ın, ya da Ayartıcı'nın, enerjilerimizin kaynağı Tufan-öncesi varlıklardan biri olduğu düşünülürdü eskiden.

ANILASI BİR DÜŞ

Bir Melek yanıma geldi ve dedi ki: "Ah acınası, budala genç adam! Ey korkunç! Ey dehşet verici durum! Kendin için sonsuza dek kavurucu bir zindan hazırlıyor ve büyük bir hızla ona doğru gidiyorsun; bunu bir düşün."

Ben de dedim ki: "Belki bana sonsuz kaderimi göstermek istersin; oturup üzerinde birlikte düşünür ve bakarız: Hangimizin kaderi daha çekici acaba?"

Bunun üzerine beni bir ahırdan ve bir kiliseden geçirip kilisenin mahzenine indirdi; mahzenin sonunda bir kalıphane* vardı. Kalıphaneyi de geçip bir mağaraya girdik; kıvrıla büküle ilerleyen mağarada yolumuzu el yordamıyla bulmaya çalışarak bıktırıcı bir yolculuk yaptık. Nihayet altımızda yeraltı göğü gibi uçsuz bucaksız bir boşluk belirdi; ağaç köklerine tutunarak bu enginliğin üzerinde asılı kaldık. Dedim ki: "Dilersen kendimizi boşluğa bırakalım ve Tanrı'nın inayeti burada da var mıymış görelim. Sen yapmasan da ben yapacağım." Dedi ki: "Haddini bil Ey genç adam, burada kal ve az sonra, karanlık dağılır dağılmaz ortaya çıkacak kaderini gör."

Böylece onunla kaldım, bir meşenin kıvrık köküne otura rak. O ise, derinliğe doğru baş aşağı sarkan bir mantara asılıydı.

* Zihni mekanikleştiren, insan düşüncesini ve inancını tek bir biçime sokan kilise dogmalarının işlevini daha güçlü bir metaforla yansıtmak amacıyla metindeki "mill" (değirmen) sözcüğü Türkçeye "kalıphane" olarak aktarılmıştır. (ç.n.)

Derken, sonsuz Uçurumu gördük, yanan bir kentin dumanı gibi alevler içindeydi; altımızda, çok çok uzaklarda güneş vardı, simsiyah parıldıyordu. Çevresinde, avlarının peşinden sürünerek ilerleyen devasa örümceklerin dönüp durdukları alevli yollar uzanıyordu; bu yaratıklar cerahatten fışkırmış en korkunç hayvan biçimleriyle sonsuz derinlikte uçuyor, daha doğrusu yüzüyorlardı ve hava onlarla doluydu, sanki onlardan var edilmiş gibiydi. Bunlar havanın Güçleri denen İblislerdir. Sordum yoldaşıma: Hangisi benim sonsuz kaderim? "Siyah ve beyaz örümceklerin arasındaki," dedi.

Ama o anda, siyah ve beyaz örümceklerin arasından bir bulut ve ateş fışkırdı, altındaki her şeyi karartarak derinliğe doğru yuvarlandı; öyle ki aşağıdaki derinlik bir deniz gibi kapkara kesildi ve korkunç bir gürültüyle dalgalandı. Artık altımızda görülecek tek şey kapkara bir fırtınaydı; bulutlar ve dalgalar arasından doğuya bakar bakmaz, ateşlerle karışmış bir kan çağlayanı gördük ve durduğumuz yerden taş atsan ulaşacak mesafede, devasa bir yılanın pullu kıvrımı görünüp tekrar battı. Sonunda doğuda, üç derece kadar uzaklıkta, dalgaların üzerinde alevlerle kaplı bir tepe belirdi, altın kayalardan bir dağ sırası gibi yükseldi usulca; baktıkça, denizin duman bulutları halinde kaçarak hızla uzaklaştığı kıpkızıl iki ateş küresi keşfettik. İşte o anda bunun Leviathan'ın başı olduğunu anladık; alnı bir kaplanın alnı gibi yeşil ve mor çizgilerle bölünmüştü. Çok geçmeden ağzını ve kırmızı solungaçlarını gördük; öfkeden kuduran ve kapkara derinliği kanın ışıltılarıyla renklendiren köpüklerin üzerinden sarkmış, tinsel bir varlığın korkunç öfkesiyle bize doğru ilerliyordu.

Dostum Melek bulunduğu yerden kalıphaneye tırmandı; tek başıma kalınca bu görüntü kayboldu, sonra kendimi ay ışığının altında, hoş bir ırmağın kıyısında otururken buldum, arp çalıp şarkı söyleyen birini dinliyordum, şarkısının sözleri şöyleydi: "Sabit fikirli kişi durgun suya benzer ve aklında sürüngenler yetiştirir."

Kalktım ve kalıphaneyi aradım. Meleğimi buldum orada; şaşırmıştı, nasıl kaçıp kurtulduğumu sordu bana.

Dedim ki: "Gördüğümüz her şeyin nedeni senin metafiziğindi, çünkü sen uzaklaşır uzaklaşmaz kendimi bir ırmağın kıyısında, ay ışığı altında bir arpçıyı dinlerken buldum. Artık sonsuz kaderimi görmüş olduk, ben de seninkini göstereyim mi sana?" Önerime kahkahalarla güldü, ama birden onu kollarımla sımsıkı kavradım ve gece boyunca, yeryüzünün gölgesinin üzerine çıkana dek batıya doğru uçtum. Sonra kendimi onunla birlikte dosdoğru güneşin gövdesine fırlattım. Burada beyazlara büründüm ve elime Swedenborg ciltlerini alarak o harikulâde iklimden aşağıya süzüldüm; tüm gezegenleri geçerek Satürn'e vardık. Orada durdum ve bir süre soluklandım; ardından Satürn ile sabit yıldızların arasındaki boşluğa atladım.

"İşte," dedim, "senin kaderin de bu uzayda, buraya uzay denebilirse tabii." Derken ahırı ve kiliseyi gördük, onu alıp sunağa götürdüm, İncil'i açtım ve işte! Derin bir çukurdu, Meleği önümde sürükleyerek içine indim; biraz sonra tuğladan yedi ev gördük, birine girdik. İçeride, hepsi de bellerinden zincirlenmiş maymun, babun ve o türden çok sayıda hayvan vardı, dişlerini gösterip birbirlerini kapmaya çalışıyorlar ancak zincirin kısalığı buna izin vermiyordu. Ama bazen sayılarının arttığını görüyordum; o zaman güçlü olan zayıfı yakalıyor, önce onunla sırıta sırıta çiftleşiyor, sonra parçalayıp yutuyordu onu, kollarını bacaklarını tek tek koparark, geriye aciz bir beden kalana dek. Sırıttıktan ve aldatıcı bir şefkatle öptükten sonra, gövdeyi de mideye indiriyorlardı ve etrafta kendi kuyruğundan iştahla et koparıp kemirenini de gördüm. Leş kokusu ikimizi de fena halde rahatsız edince kalıphaneye girdik; ellerimle bir gövdenin iskeletini taşıyordum ve iskelet kalıphanede Aristoteles'in Analitikleri oluverdi.

Bunun üzerine Melek, "Hayal gücün kandırdı beni ve utanmalısın bundan," dedi.

Dedim ki: "İkimiz de birbirimizi kandırıyoruz ve yapıtları sadece Analitikler olan senle konuşmak, boşa vakit kaybı."

Karşıtlık gerçek Dostluktur.

Meleklerin kendilerinden tek bilge olarak söz etme kibrine kapıldıklarına her zaman tanık olmuşumdur, ki sistematik akıl yürütmeden kaynaklanan cüretkâr bir küstahlıkla yaparlar bunu.

Nitekim Swedenborg yazdıklarının yeni olduğuyla övünür; oysa yazdıkları, daha önceden basılmış kitapların sadece İçindekiler ya da Dizin bölümleridir.

Gösteriş olsun diye yanında bir maymun taşıyordu adamın biri; maymundan biraz daha bilge olduğu için kibirlenmeye ve yedi adamdan çok daha bilge olduğuna inanmaya başladı. Swedenborg'a olan da budur; kiliselerin budalalığını gösterir ve ikiyüzlüleri ifşa eder, herkesin dindar ve yeryüzünde ağ yırtan tek kişinin kendisi olduğunu sanana dek.

Şimdi şu yalın gerçeğe kulak verin: Swedenborg tek bir yeni hakikat yazmamıştır. Şimdi de diğerini dinleyin: Hep eski yalanları yazmıştır.

Ve şimdi de nedenini dinleyin. Sadece dindar Meleklerle konuşmuş, dinden nefret eden İblislerle hiç konuşmamıştır; kibirli düşünceleriyle bunu zaten beceremezdi.

Bu yüzden Swedenborg'un yazdıkları tüm yüzeysel düşüncelerin bir özeti ve daha yüce olanların bir çözümlemesidir, hepsi bu.

Şimdi de bir başka yalın gerçek: Mekanik yeteneklere sahip herhangi biri, Paracelsus ya da Jacob Böhme'nin yazılarından Swedenborg'unkilere eşdeğer on bin cilt eser üretebilir, Dante'nin ya da Shakespeare'in yazılarından ise, sınırsız sayıda.

Ama bunu yaptığında, ustasından daha iyi bildiğini söylemesin, zira o, sadece bir mum tutmaktadır günışığında.

ANILASI BİR DÜŞ

Bir keresinde, bir bulutun üzerinde oturan bir Meleğin huzurunda yükselen, alevler içinde bir İblis gördüm. İblis şunları söyledi:

"Tanrı'ya ibadet, herkesin kendi dehası ölçüsünde, diğer insanlardaki Tanrı vergisine saygı göstermek ve en büyük insanları en fazla sevmektir. Büyük insanları kıskanan ya da onlara kara çalanlar Tanrı'dan nefret ederler; çünkü başka Tanrı yoktur."

Bu sözleri duyan Melek neredeyse masmavi oldu, ancak kendini toparlayıp sarardı, nihayet beyaz-pembe kesilip gülümsedi ve sonra yanıtladı:

"Seni Putperest, Tanrı tek değil midir ve İsa Mesih'te görünür olmamış mıdır? Ve İsa Mesih on emri onaylamadı mı? Ve diğer tüm insanlar budala, günahkâr ve hiçlik değil midir?"

İblis yanıtladı: "Budalayı bir havanda buğday ile dövsen de budalalığı bırakmaz yakasını. İsa Mesih en yüce insansa eğer, en yüce biçimde sevmelisin onu. Şimdi dinle, on emri nasıl onayladığını: Sebt günüyle ve Sebt gününün Tanrısıyla alay etmedi mi? Kendisi yüzünden öldürülenleri öldürmedi mi? Zina yapan kadından cezayı kaldırmadı mı? Kendisini geçindirmek için başkalarının emeğini çalmadı mı? Pilatus'un huzurunda savunma yapmaktan kaçındığında, yalancı tanıklık etmedi mi? Havarileri için dua ederken ve onları misafir etmeyi reddedenlerin karşısında ayaklarındaki tozu silkmelerini emrettiğinde göz dikmedi mi? Diyorum ki sana, bu on emri çiğnemeden hiçbir erdem var olamaz. İsa tepeden tırnağa erdemdi ve kurallarla değil, dürtüleriyle hareket etti."

O böyle konuşadursun, ben Meleği gördüm, kollarını açmış alevleri kucaklıyordu ve yandı ve İlyas olarak göğe yükseldi.

Not: Şimdi bir İblise dönüşen bu Melek benim çok özel dostumdur. Sık sık birlikte İncil'i okuyoruz, iyi davranmaları halinde dünyanın da kavrayacağı cehennemsi ya da şeytani anlamıyla.

Bende bir de Cehennem İncil'i var, isteseler de istemeseler de dünyanın sahip olacağı.

Aslan ve Öküz için tek yasa Zulümdür.

BİR ÖZGÜRLÜK ŞARKISI

1. İnledi Ölümsüz Dişi! Tüm yeryüzünden duyuldu iniltisi:
2. İngiltere kıyıları hasta, sessiz; Amerika çayırları bitkin!
3. Kehanetin gölgeleri ürperiyor göller ve nehirler boyunca ve okyanusun ötesine fısıldıyor. Fransa, yerle bir et zindanını,
4. Altın İspanya, parçala yaşlı Roma'nın barikatlarını,
5. Fırlat anahtarlarını Ey Roma, derinliklere, sonsuzluğa düşen derinliklere,
6. Ve ağla.
7. Titreyen ellerine aldı yeni doğan, uluyan dehşeti;
8. Atlantik denizinin engellediği bitimsiz ışık dağları üzerinde, yeni doğmuş ateş, durdu yıldızlı kralın önünde!
9. Gri kaşlı karlarla ve gök gürültülü çehrelerle bezenmiş o kıskanç kanatlar dalgalandı derinliklerin üzerinde.
10. Kargıya benzeyen el yandı, çözüldü kalkanın tokası, kıskançlığın eli tutuşan saçların arasına daldı ve yeni doğmuş tansığı, yıldızlı geceye doğru savurup attı.

11. Ateş, düşüyor ateş!
12. Kaldır kafanı! Kaldır bak! Ey Londralı, genişlet yüz ifadeni. Ey Yahudi, bırak altın saymayı. Geri dön yağına ve şarabına. Ey Afrikalı! Kara Afrikalı! (Git kanatlı düşünce, genişlet onun alnını.)
13. Ateşli uzuvlar, alev alev yanan saçlar, batan güneş gibi batı denizine doğru fırladı.
14. Sonsuz uykusundan uyanan kırlaşmış öğe, kükreyerek kaçıp gitti.
15. Boşu boşuna çırparak kanatlarını, koştu aşağıya kıskanç kral; miğferler ve kalkanlar, savaş arabaları ve atlar, filler, sancaklar, kaleler, mancınıklar ve kayalar arasında, gri kaşlı danışmanları, gümbürdeyen savaşçıları, iki büklüm gazileri,
16. Düşüyor, saldırıyor, yakıp yıkıyorlar! Urthona'nın inlerinde, yıkıntılar arasında gömülü,
17. Bütün gece yıkıntıların altında; sonra sönen somurtkan alevleri kasvetli kralın etrafında belirdi.
18. Gök gürültüsü ve ateşler eşliğinde sürerken yıldızlı ordularını ıssızlığa ve dikerken ışık saçan gözkapaklarını koyu kederin derinliklerine, on emrini duyuruyor.

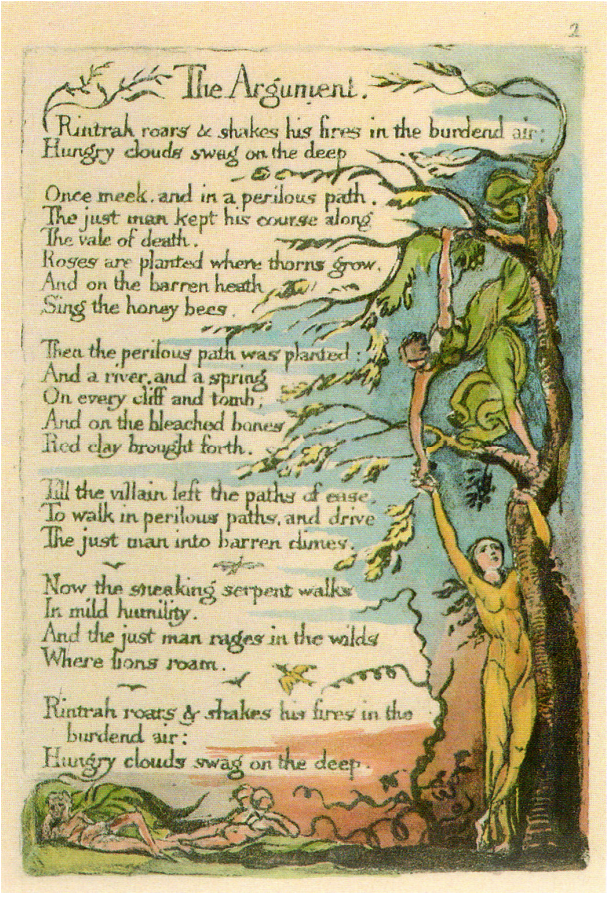
19. Sabah altın göğsünü kuş tüyleriyle süslerken, ateşin oğlu doğu bulutunda,
20. Nefretle tekmeliyor ilençle yazılmış bulutları, taştan yasayı toz haline getiriyor, salıyor sonsuz atları gecenin inlerinden, haykırıyor: Yok artık imparatorluk! Ve yok olacak şimdi, aslan ile kurt.

KORO

Şafağın Kuzgunu'nun, ölümcül karalara bürünmüş kısık sesli Rahipleri, artık lanetler yağdırmasın hazzın oğullarına. Onun kabul gören tarikat yoldaşları ki o zorba özgür diyor onlara, ne sınır koysun ne de bir çatı çatsın. Ne de çağırsın solgun dinsel şehvet, arzulayıp da eylemeyen bakireliği!

Çünkü kutsaldır yaşayan her şey.

1
THE
MARRIAGE
of
HEAVEN
und
HELL

The Argument.
Rintrah roars & shakes his fires in the burdend air;
Hungry clouds swag on the deep
Once meek, and in a perilous path,
The just man kept his course along
The vale of death.
Roses are planted where thorns grow,
And on the barren heath
Sing the honey bees.
Then the perilous path was planted:
And a river, and a spring
On every cliff and tomb;
And on the bleached bones
Red clay brought forth.
Till the villain left the paths of ease,
To walk in perilous paths, and drive
The just man into barren climes.
Now the sneaking serpent walks
In mild humility.
And the just man rages in the wilds
Where lions roam.
Rintrah roars & shakes his fires in the
burdend air;
Hungry clouds swag on the deep.

As a new heaven is begun, and it is now thirty-three years since its advent: the Eternal Hell revives. And lo! Swedenborg is the Angel sitting at the tomb: his writings are the linen clothes folded up. Now is the dominion of Edom, & the return of Adam into Paradise; see Isaiah XXXIV & XXXV Chap:

Without Contraries is no progression. Attraction and Repulsion, Reason and Energy, Love and Hate, are necessary to Human existence.

From these contraries spring what the religious call Good & Evil. Good is the passive that obeys Reason. Evil is the active springing from Energy.

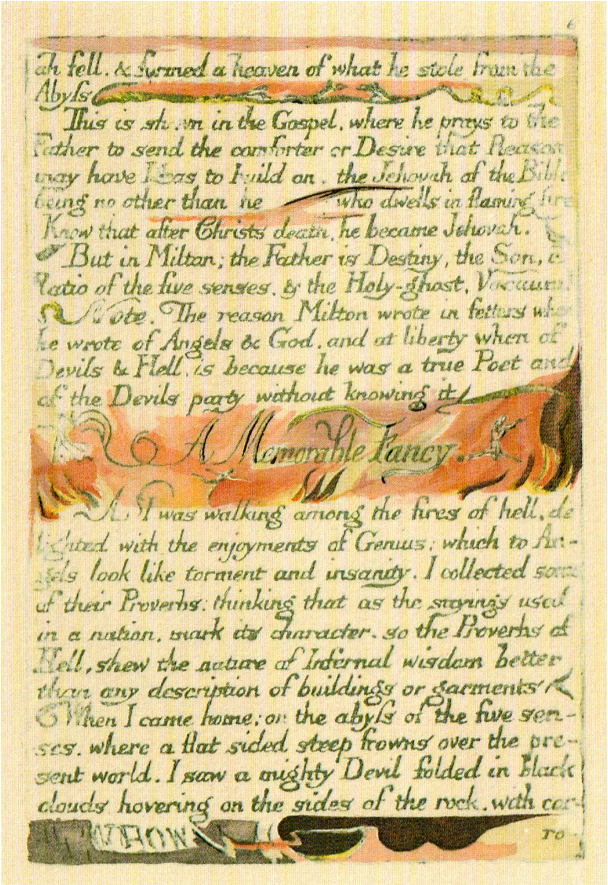
Good is Heaven. Evil is Hell.

4
The voice of the Devil
All Bibles or sacred codes. have been
the causes of the following Errors.
1. That Man has two real existing princi-
-ples Viz: a Body & a Soul.
2. That Energy. call'd Evil. is alone from the
Body. & that Reason. call'd Good. is alone from
the Soul.
3. That God will torment Man in Eternity
for following his Energies.
But the following Contraries to these are true
1. Man has no Body distinct from his Soul
for that call'd Body is a portion of Soul discernd
by the five Senses. the chief inlets of Soul in this
age
2. Energy is the only life and is from the Body
and Reason is the bound or outward circumference
of Energy.
3. Energy is Eternal Delight

Those who restrain desire, do so because theirs is weak enough to be restrained; and the restrainer or reason usurps its place & governs the unwilling.
And being restraind it by degrees becomes passive till it is only the shadow of desire.
The history of this is written in Paradise Lost. & the Governor or Reason is call'd Messiah.
And the original Archangel or possessor of the command of the heavenly host, is call'd the Devil or Satan and his children are call'd Sin & Death
But in the Book of Job Miltons Messiah is call'd Satan.
For this history has been adopted by both parties.
It indeed appeard to Reason as if Desire was cast out. but the Devils account is that the Messiah

Ah fell. & formed a heaven of what he stole from the Abyss

This is shewn in the Gospel, where he prays to the Father to send the comforter or Desire that Reason may have Ideas to build on, the Jehovah of the Bible being no other than he who dwells in flaming fire Know that after Christs death, he became Jehovah.

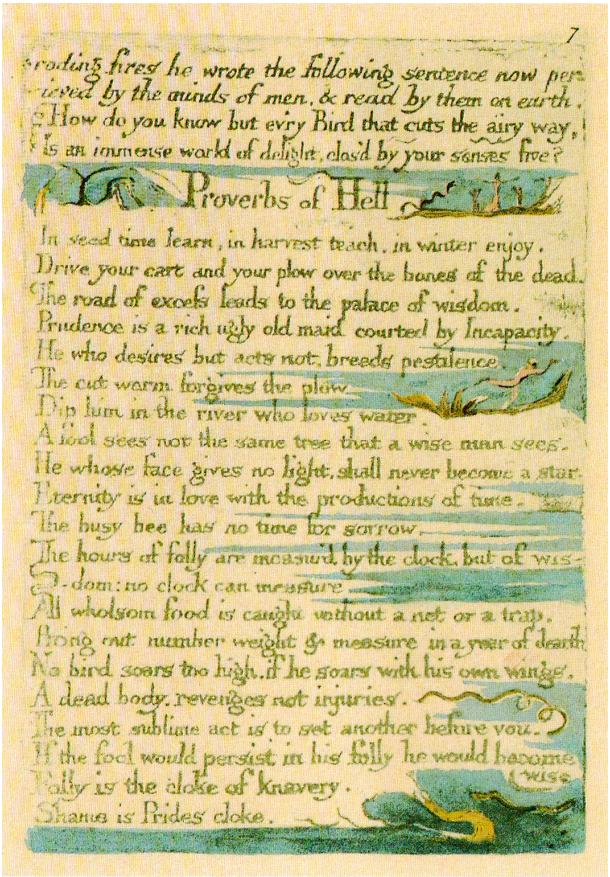
But in Milton; the Father is Destiny, the Son, a Ratio of the five senses, & the Holy-ghost, Vacuum!

Note. The reason Milton wrote in fetters when he wrote of Angels & God, and at liberty when of Devils & Hell, is because he was a true Poet and of the Devils party without knowing it

A Memorable Fancy.

As I was walking among the fires of hell, delighted with the enjoyments of Genius; which to Angels look like torment and insanity. I collected some of their Proverbs: thinking that as the sayings used in a nation, mark its character, so the Proverbs of Hell, shew the nature of Infernal wisdom better than any description of buildings or garments.

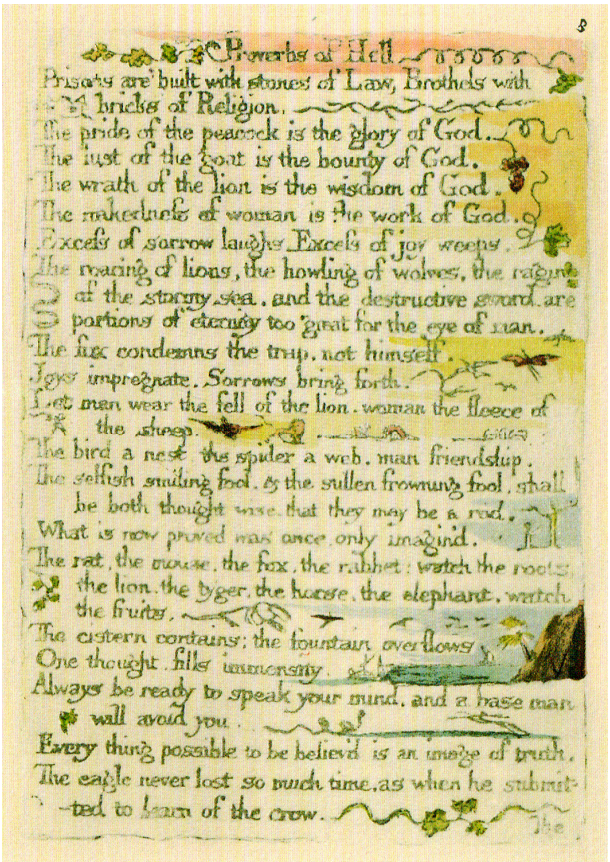
When I came home; on the abyss of the five senses, where a flat sided steep frowns over the present world. I saw a mighty Devil folded in black clouds hovering on the sides of the rock, with corroding fires

roding fires he wrote the following sentence now per-
ceived by the minds of men, & read by them on earth.
How do you know but every Bird that cuts the airy way,
Is an immense world of delight, clasd by your senses five?

Proverbs of Hell

In seed time learn, in harvest teach, in winter enjoy.
Drive your cart and your plow over the bones of the dead.
The road of excess leads to the palace of wisdom.
Prudence is a rich ugly old maid courted by Incapacity.
He who desires but acts not, breeds pestilence.
The cut worm forgives the plow.
Dip him in the river who loves water.
A fool sees not the same tree that a wise man sees.
He whose face gives no light, shall never become a star.
Eternity is in love with the productions of time.
The busy bee has no time for sorrow.
The hours of folly are measurd by the clock, but of wis-
dom: no clock can measure.
All wholsom food is caught without a net or a trap.
Bring out number weight & measure in a year of dearth.
No bird soars too high, if he soars with his own wings.
A dead body revenges not injuries.
The most sublime act is to set another before you.
If the fool would persist in his folly he would become
wise.
Folly is the cloke of knavery.
Shame is Prides cloke.

Proverbs of Hell

Prisons are built with stones of Law, Brothels with bricks of Religion.

The pride of the peacock is the glory of God.
The lust of the goat is the bounty of God.
The wrath of the lion is the wisdom of God.
The nakedness of woman is the work of God.

Excess of sorrow laughs. Excess of joy weeps.

The roaring of lions, the howling of wolves, the raging of the stormy sea, and the destructive sword, are portions of eternity too great for the eye of man.

The fox condemns the trap, not himself.

Joys impregnate. Sorrows bring forth.

Let man wear the fell of the lion, woman the fleece of the sheep.

The bird a nest, the spider a web, man friendship.

The selfish smiling fool, & the sullen frowning fool, shall be both thought wise, that they may be a rod.

What is now proved was once only imagin'd.

The rat, the mouse, the fox, the rabbit; watch the roots; the lion, the tyger, the horse, the elephant, watch the fruits.

The cistern contains; the fountain overflows.

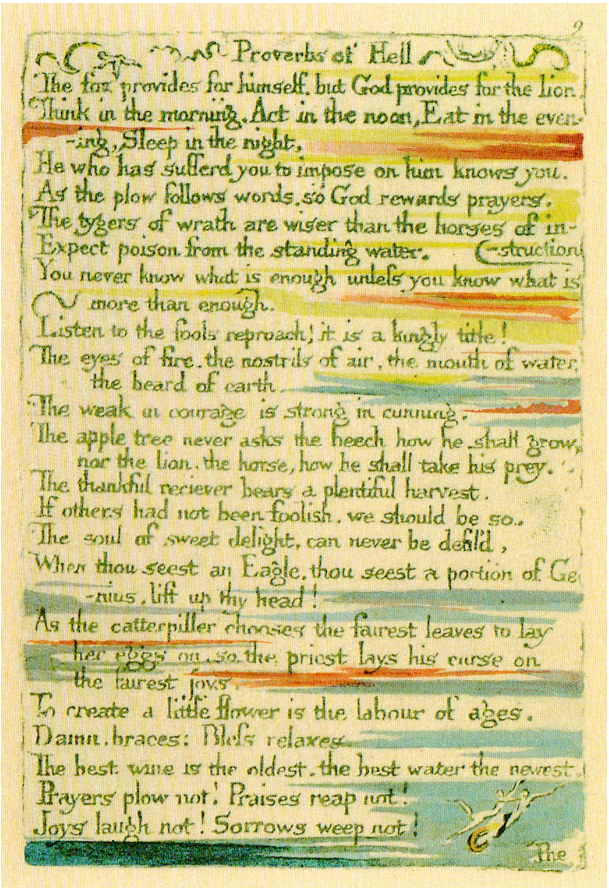
One thought fills immensity.

Always be ready to speak your mind, and a base man will avoid you.

Every thing possible to be believ'd is an image of truth.

The eagle never lost so much time, as when he submitted to learn of the crow.

The

Proverbs of Hell

The fox provides for himself, but God provides for the lion.
Think in the morning. Act in the noon, Eat in the evening, Sleep in the night.
He who has suffered you to impose on him knows you.
As the plow follows words, so God rewards prayers.
The tygers of wrath are wiser than the horses of instruction
Expect poison from the standing water.
You never know what is enough unless you know what is more than enough.
Listen to the fools reproach; it is a kingly title!
The eyes of fire, the nostrils of air, the mouth of water, the beard of earth.
The weak in courage is strong in cunning.
The apple tree never asks the beech how he shall grow, nor the lion, the horse, how he shall take his prey.
The thankful reciever bears a plentiful harvest.
If others had not been foolish, we should be so.
The soul of sweet delight, can never be defil'd.
When thou seest an Eagle, thou seest a portion of Genius, lift up thy head!
As the catterpiller chooses the fairest leaves to lay her eggs on, so the priest lays his curse on the fairest joys.
To create a little flower is the labour of ages.
Damn braces: Bless relaxes.
The best wine is the oldest, the best water the newest.
Prayers plow not! Praises reap not!
Joys laugh not! Sorrows weep not!

The

Proverbs of Hell.

The head Sublime, the heart Pathos, the genitals Beauty
the hands & feet Proportion.

As the air to a bird or the sea to a fish, so is contempt
to the contemptible.

The crow wishd every thing was black, the owl, that eve
-ry thing was white.

Exuberance is Beauty.

If the lion was advised by the fox he would be cunning.

Improvent makes strait roads, but the crooked roads
without Improvement are roads of Genius.

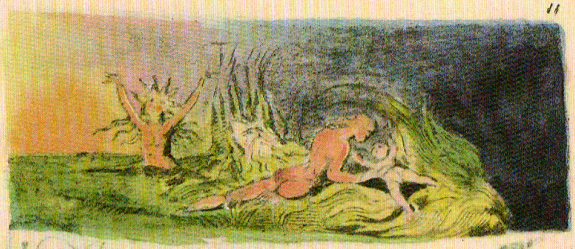
Sooner murder an infant in its cradle than nurse unact
-ed desires

Where man is not nature is barren.

Truth can never be told so as to be understood, and
not be believd.

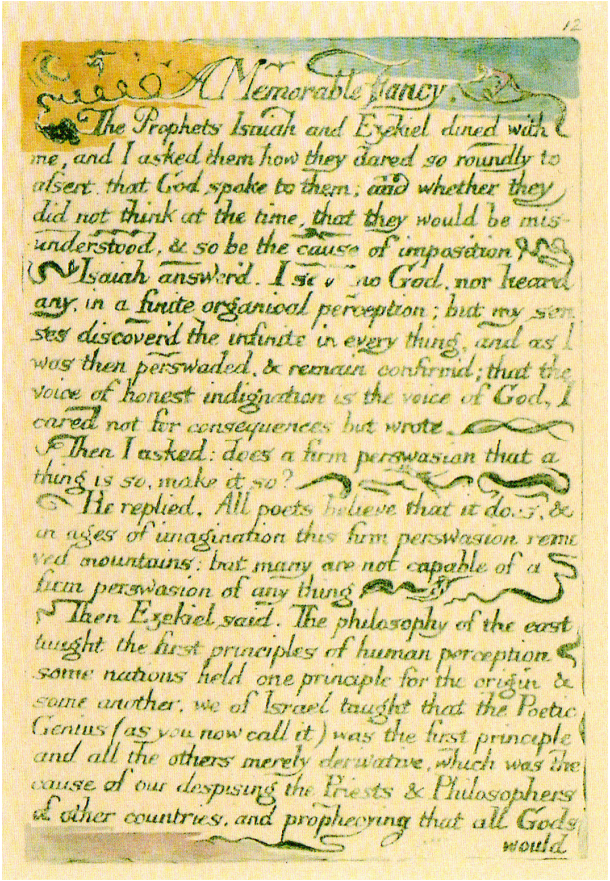
Enough! or Too much

The ancient Poets animated all sensible objects
with Gods or Geniuses, calling them by the names and
adorning them with the properties of woods, rivers,
mountains, lakes, cities, nations, and whatever their
enlarged & numerous senses could percieve.
And particularly they studied the genius of each
city & country, placing it under its mental deity.
Till a system was formed, which some took ad-
vantage of & enslav'd the vulgar by attempting to
realize or abstract the mental deities from their
objects: thus began Priesthood.
Choosing forms of worship from poetic tales.
And at length they pronounced that the Gods
had orderd such things.
Thus men forgot that All deities reside
in the human breast.

A Memorable Fancy.

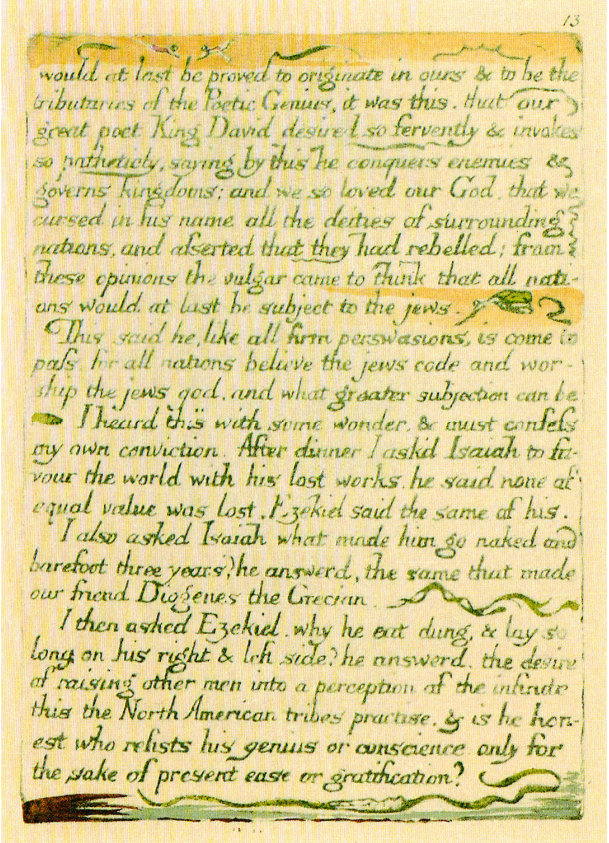
The Prophets Isaiah and Ezekiel dined with me, and I asked them how they dared so roundly to assert that God spoke to them; and whether they did not think at the time that they would be misunderstood, & so be the cause of imposition?

Isaiah answered. I saw no God, nor heard any, in a finite organical perception; but my senses discovered the infinite in every thing, and as I was then persuaded, & remain confirmd; that the voice of honest indignation is the voice of God, I cared not for consequences but wrote.

Then I asked: does a firm persuasion that a thing is so, make it so?

He replied. All poets believe that it does, & in ages of imagination this firm persuasion removed mountains; but many are not capable of a firm persuasion of any thing.

Then Ezekiel said. The philosophy of the east taught the first principles of human perception. some nations held one principle for the origin & some another. we of Israel taught that the Poetic Genius (as you now call it) was the first principle and all the others merely derivative, which was the cause of our despising the Priests & Philosophers of other countries, and prophecying that all Gods would

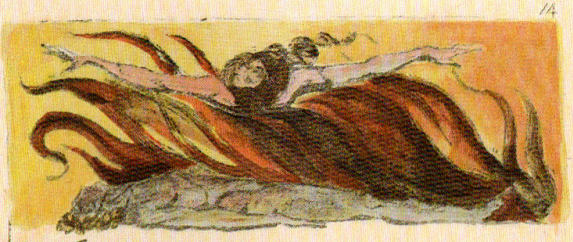
would at last be proved to originate in ours & to be the tributaries of the Poetic Genius, it was this. that our great poet King David desired so fervently & invokes so pathetically, saying by this he conquers enemies & governs kingdoms; and we so loved our God, that we cursed in his name all the deities of surrounding nations, and asserted that they had rebelled; from these opinions the vulgar came to think that all nations would at last be subject to the jews.

This said he, like all firm perswasions, is come to pass, for all nations believe the jews code and worship the jews god, and what greater subjection can be.

I heard this with some wonder, & must confess my own conviction. After dinner I asked Isaiah to favour the world with his lost works. he said none of equal value was lost. Ezekiel said the same of his.

I also asked Isaiah what made him go naked and barefoot three years? he answered, the same that made our friend Diogenes the Grecian.

I then asked Ezekiel why he eat dung, & lay so long on his right & left side? he answerd, the desire of raising other men into a perception of the infinite: this the North American tribes practise. & is he honest who refists his genius or conscience only for the sake of present ease or gratification?

The ancient tradition that the world will be consumed in fire at the end of six thousand years is true, as I have heard from Hell.

For the cherub with his flaming sword is hereby commanded to leave his guard at tree of life, and when he does, the whole creation will be consumed, and appear infinite, and holy whereas it now appears finite & corrupt.

This will come to pass by an improvement of sensual enjoyment.

But first the notion that man has a body distinct from his soul, is to be expunged; this I shall do, by printing in the infernal method, by corrosives, which in Hell are salutary and medicinal, melting apparent surfaces away, and displaying the infinite which was hid.

If the doors of perception were cleansed every thing would appear to man as it is, infinite.

For man has closed himself up, till he sees all things thro' narrow chinks of his cavern.

A Memorable Fancy

I was in a Printing house in Hell & saw the method in which knowledge is transmitted from generation to generation.

In the first chamber was a Dragon-Man. clearing away the rubbish from a caves mouth: within, a number of Dragons were hollowing the cave.

In the second chamber was a Viper folding round the rock & the cave, and others adorning it with gold silver and precious stones.

In the third chamber was an Eagle with wings and feathers of air, he caused the inside of the cave to be infinite, around were numbers of Eagle like men, who built palaces in the immense clifts.

In the fourth chamber were Lions of flaming fire raging around & melting the metals into living fluids.

In the fifth chamber were Unnam'd forms, which cast the metals into the expanse.

There they were recieved by Men who occupied the sixth chamber, and took the forms of books & were arranged in libraries.

The Giants who formed this world into its sensuous existence and now seem to live in it in chains are in truth the causes of its life & the sources of all activity, but the chains are the cunning of weak and tame minds which have power to resist energy, according to the proverb the weak in courage is strong in cunning.

Thus one portion of being is the Prolific the other the Devouring: to the devourer it seems as if the producer was in his chains but it is not so he only takes portions of existence and fancies that the whole.

But the Prolific would cease to be Prolific unless the Devourer as a sea recieved the excess of his delights.

Some will say, Is not God alone the Prolific I answer, God only Acts & Is, in existing beings or Men.

These two classes of men are always upon earth, & they should be enemies; whoever tries to

to reconcile them seeks to destroy existence.

Religion is an endeavour to reconcile the two.

Note. Jesus Christ did not wish to unite but to seperate them, as in the Parable of sheep and goats. & he says I came not to send Peace but a Sword.

Melsiah or Satan or Tempter was formerly thought to be one of the Antediluvians who are our Energies.

A Memorable Fancy

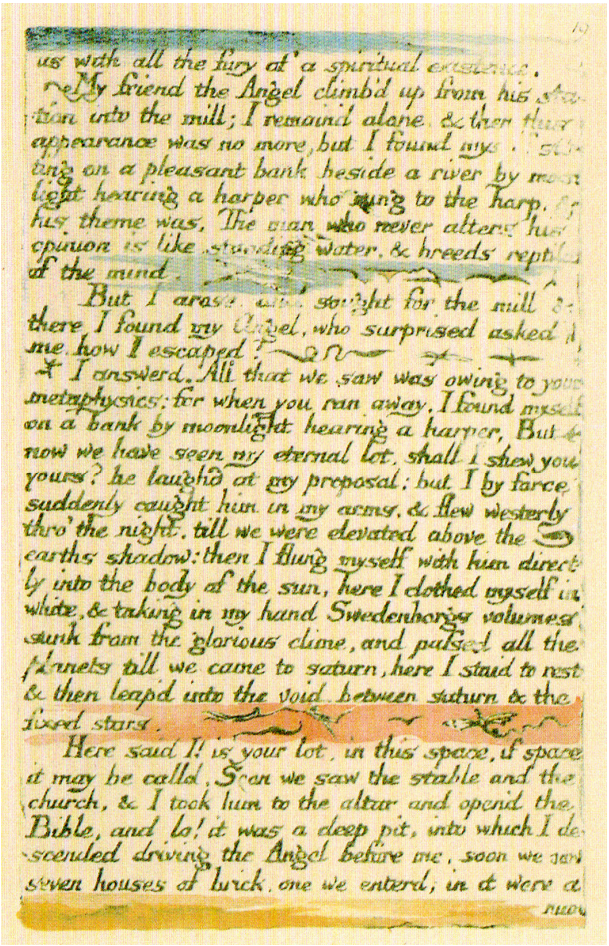
An Angel came to me and said O pitiable foolish young man! O horrible! O dreadful state! consider the hot burning dungeon thou art preparing for thyself to all eternity, to which thou art going in such career.

I said, perhaps you will be willing to shew me my eternal lot & we will contemplate together upon it and see whether your lot or mine is most desirable.

So he took me thro' a stable & thro' a church & down into the church vault at the end of which was a mill: thro' the mill we went, and came to a cave, down the winding cavern we groped our tedious way till a void boundless as a nether sky appeared beneath us & we held by the roots of trees and hung over this immensity, but I said, if you please we will commit ourselves to this void, and see whether providence is here also, if you will not I will? but he answerd, do not presume O young man but as we here remain behold thy lot which will soon appear when the darkness passes away

So I turnd with him sitting in the twisted root

root of an oak. he was suspended in a fun[nel]
which hung with the head downward into the deep
By degrees we beheld the infinite Abyss. fiery
as the smoke of a burning city; beneath us at an
immense distance was the sun, black but shining
round & were fiery tracks on which revolvd vast
spiders, crawling after their prey; which flew or
rather swum in the infinite deep, in the most ter-
rific shapes of animals sprung from corruption
& the air was full of them, & seemd composed
of them: these are Devils, and are called Powers
of the air. I now asked my companion which was my
eternal lot? he said, between the black & white spiders
But now, from between the black & white spiders
a cloud and fire burst and rolled thro the deep
blackning all beneath, so that the nether deep grew
black as a sea & rolled with a terrible noise: be-
neath us was nothing now to be seen but a black
tempest, till looking east between the clouds & the
waves, we saw a cataract of blood mixed with fire
and not many stones throw from us appeard and
sunk again the scaly fold of a monstrous serpent
at last to the east, distant about three degrees ap-
peard a fiery crest above the waves slowly it rear-
ed like a ridge of golden rocks till we discovered
two globes of crimson fire, from which the sea
fled away in clouds of smoke, and now we saw, it
was the head of Leviathan his forehead was di-
vided into streaks of green & purple like those of
a tygers forehead: soon we saw his mouth & re-
ful hand, just above the raging foam tinging the
black deep with beams of blood, advancing toward
us

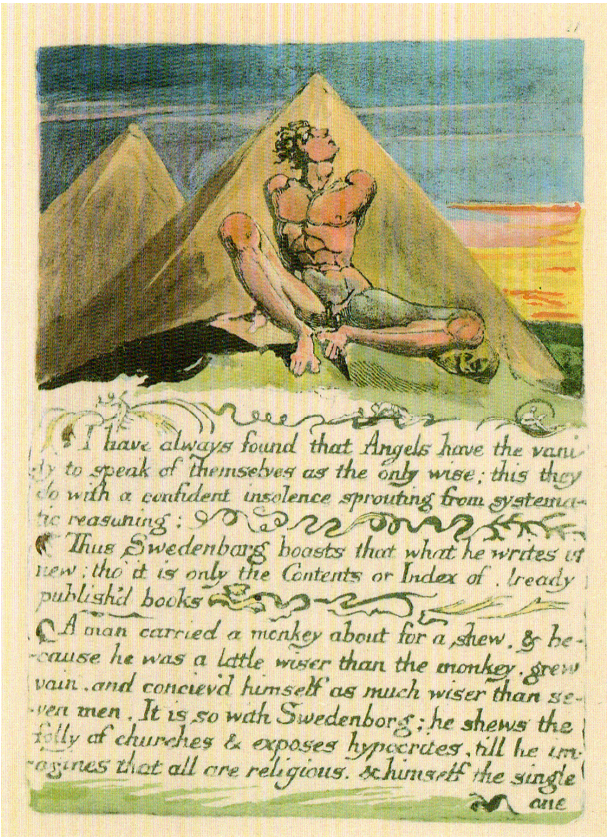

us with all the fury of a spiritual existence.
My friend the Angel climb'd up from his station into the mill; I remain'd alone. & their thro' appearance was no more, but I found myself sitting on a pleasant bank beside a river by moon light hearing a harper who sung to the harp, & his theme was, The man who never alters his opinion is like standing water, & breeds reptiles of the mind.
But I arose & sought for the mill & there I found my Angel, who surprised asked me how I escaped?
I answered. All that we saw was owing to your metaphysics: for when you ran away, I found myself on a bank by moonlight hearing a harper, But now we have seen my eternal lot, shall I shew you yours? he laughd at my proposal: but I by force suddenly caught him in my arms, & flew westerly thro' the night, till we were elevated above the earths shadow: then I flung myself with him directly into the body of the sun, here I clothed myself in white, & taking in my hand Swedenborgs volumes sunk from the glorious clime, and passed all the planets till we came to saturn, here I staid to rest & then leapd into the void between saturn & the fixed stars.
Here said I! is your lot, in this space, if space it may be calld. Soon we saw the stable and the church, & I took him to the altar and openid the Bible, and lo! it was a deep pit, into which I descended driving the Angel before me, soon we came to seven houses of brick, one we entered, in it were a

number of monkeys, baboons, & all of that species
chaind by the middle, grinning and snatching at
one another, but withheld by the shortness of their
chains: however I saw that they sometimes grew nu
merous, and then the weak were caught by the strong
and with a grinning aspect, first coupled with & then
devourd, by plucking off first one limb and then ano
ther till the body was left a helpless trunk. this also
grinning & kissing it with seeming fondness they de-
vourd too: and here & there I saw one go busily pic-
king the flesh off of his own tail; as the stench t
erribly annoyd us both we went into the mill, & I in
my hand brought the skeleton of a body, which in
the mill was Aristotles Analytics.

So the Angel said: thy phantasy has imposed
upon me & thou oughtest to be ashamed.

I answerd: we impose on one another, & it is
but lost time to converse with you whose works
are only Analytics.

I have always found that Angels have the vani-
-ty to speak of themselves as the only wise: this they
do with a confident insolence sprouting from systema-
-tic reasoning:

Thus Swedenborg boasts that what he writes is
new; tho' it is only the Contents or Index of already
publish'd books

A man carried a monkey about for a shew, & be-
-cause he was a little wiser than the monkey, grew
vain, and conceiv'd himself as much wiser than se-
-ven men. It is so with Swedenborg: he shews the
folly of churches & exposes hypocrites, till he un-
-agines that all are religious, & himself the single
one

one on earth that ever broke a net.

Now hear a plain fact: Swedenborg has not writ-ten one new truth: Now hear another: he has written all the old falshoods.

And now hear the reason. He conversed with Angels who are all religious, & conversed not with Devils who all hate religion, for he was incapable thro' his conceited notions.

Thus Swedenborgs writings are a recapitulation of all superficial opinions, and an analysis of the more sublime, but no further.

Have now another plain fact: Any man of mechanical talents may from the writings of Paracelsus or Jacob Behmen, produce ten thousand volumes of equal value with Swedenborgs, and from those of Dante or Shakespear, an infinite number.

But when he has done this, let him not say that he knows better than his master, for he only holds a candle in sunshine.

A Memorable Fancy

Once I saw a Devil in a flame of fire, who arose before an Angel that sat on a cloud, and the Devil uttered these words:

The worship of God is, Honouring his gifts in other men each according to his genius, and loving the Great-

greatest men best, those who envy or calumniate
great men hate God. for there is no other God.
The Angel hearing this became almost blue
but mastering himself he grew yellow, & at last
white pink & smiling, and then replied.
Thou Idolater, is not God One? & is not he
visible in Jesus Christ? and has not Jesus Christ
given his sanction to the law of ten commandments
and are not all other men fools, sinners, & nothings?
The Devil answer'd; bray a fool in a morter with
wheat, yet shall not his folly be beaten out of him:
if Jesus Christ is the greatest man, you ought to
love him in the greatest degree; now hear how he
has given his sanction to the law of ten command-
ments: did he not mock at the sabbath, and so
mock the sabbaths God? murder those who were
murderd because of him? turn away the law from
the woman taken in adultery? steal the labor of
others to support him? bear false witness when
he omitted making a defence before Pilate? covet
when he pray'd for his disciples, and when he bid
them shake off the dust of their feet against such
as refused to lodge them? I tell you, no virtue
can exist without breaking these ten command-
ments: Jesus was all virtue, and acted from im-
-pulse

pulse. not from rules.

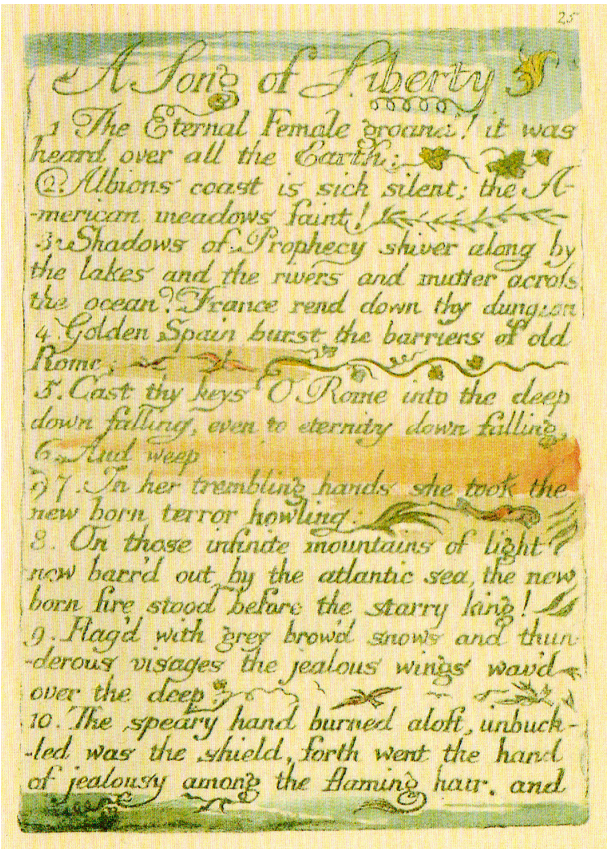
When he had so spoken: I beheld the Angel who stretched out his arms embracing the flame of fire & he was consumed and arose as Elijah.

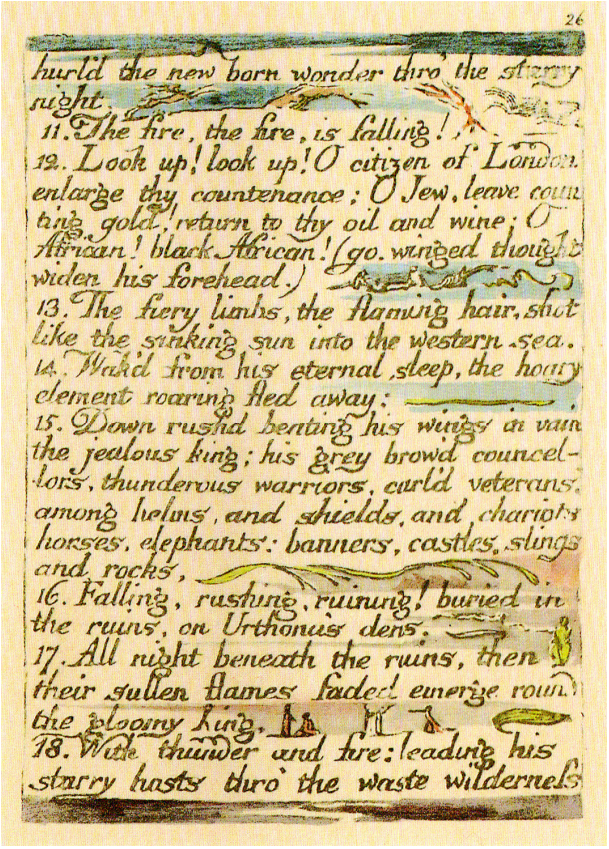
Note. This Angel, who is now become a Devil, is my particular friend: we often read the Bible together in its infernal or diabolical sense which the world shall have if they behave well

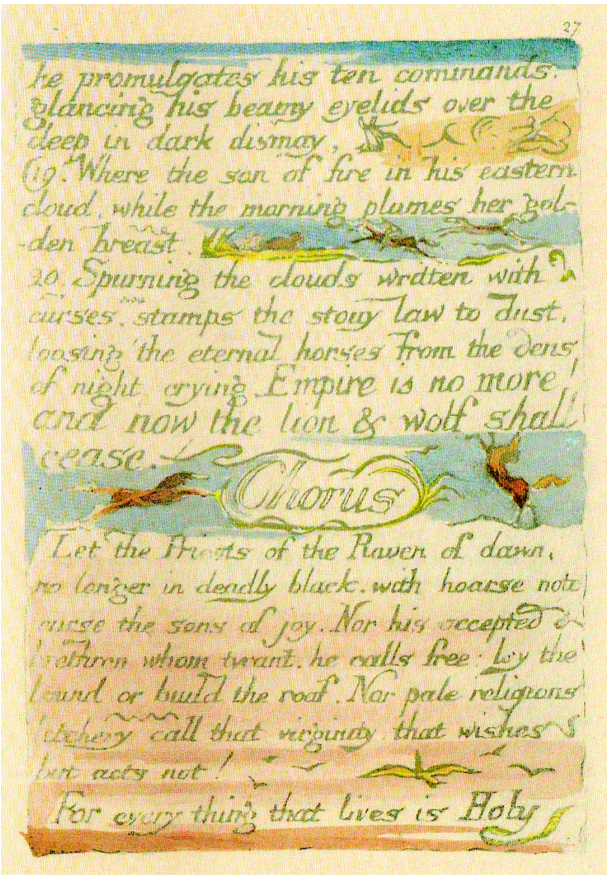
I have also: The Bible of Hell: which the world shall have whether they will or no.

One Law for the Lion & Ox is Oppression

25
A Song of Liberty
1 The Eternal Female groand! it was
heard over all the Earth:
2 Albions coast is sick silent; the A-
-merican meadows faint!
3 Shadows of Prophecy shiver along by
the lakes and the rivers and mutter across
the ocean. France rend down thy dungeon
4 Golden Spain burst the barriers of old
Rome;
5 Cast thy keys O Rome into the deep
down falling, even to eternity down falling
6 And weep
7 In her trembling hands she took the
new born terror howling;
8 On those infinite mountains of light
now barrd out by the atlantic sea, the new
born fire stood before the starry king!
9 Flagd with grey brow'd snows and thun-
-derous visages the jealous wings wavd
over the deep
10 The speary hand burned aloft, unbuck-
-led was the shield, forth went the hand
of jealousy among the flamins hair, and

hurl'd the new born wonder thro' the starry night.
11. The fire, the fire, is falling!
12. Look up! look up! O citizen of London enlarge thy countenance; O Jew, leave counting gold; return to thy oil and wine; O African! black African! (go, winged thoughts widen his forehead.)
13. The fiery limbs, the flaming hair, shot like the sinking sun into the western sea.
14. Waked from his eternal sleep, the hoary element roaring fled away:
15. Down rushd beating his wings in vain the jealous king; his grey browd councellors, thunderous warriors, curl'd veterans, among helms, and shields, and chariots horses, elephants: banners, castles, slings and rocks,
16. Falling, rushing, ruining! buried in the ruins, on Urthona's dens.
17. All night beneath the ruins, then their sullen flames faded: emerge round the gloomy king.
18. With thunder and fire: leading his starry hosts thro' the waste wilderness

27
he promulgates his ten commands.
glancing his beamy eyelids over the
deep in dark dismay,
19. Where the son of fire in his eastern
cloud, while the morning plumes her gol-
-den breast.
20. Spurning the clouds written with
curses, stamps the stony law to dust,
loosing the eternal horses from the dens
of night, crying Empire is no more,
and now the lion & wolf shall
cease.
Chorus
Let the Priests of the Raven of dawn,
no longer in deadly black, with hoarse note
curse the sons of joy. Nor his accepted
brethren whom tyrant he calls free: lay the
bound or build the roof. Nor pale religious
lechery call that virginity that wishes
but acts not!
For every thing that lives is Holy

AÇIK
OKUMA

“Küçük bir çiçek yaratmak
çağlara mal olur.”

ISBN 978-625-90775-5-0

AÇIK OKUMA
suatkemal.work